

Smedelærling i Alslev 1927

(Nedskrevet af Hans Kristian Danielsen, født 1913 på gården Torrupvej 17, og han var en lillebror til Viggo Danielsen.

H.C. Danielsen rejste omkring 1935 fra Alslev til Bølling nord for Skjern, hvor han i 1938 blev gift med Anna Villadsen. De fik 4 børn, og fra omkring 1945 til sin død i 2008 boede han i Hemmet. Han havde en lang årrække en smedeforretning)

*Artiklens forfatter nr. 2 f. v.
Smedemester Jens Villadsen Andersen længst t. v.*

Når jeg skal fortælle om Alslev Smedeforretning bliver det jo efter hukommelsen, og lidt efter hvad jeg tror, jeg kan regne ud. Hvornår forretningen er grundlagt ved jeg ikke.

Første november 1927 kom jeg i smedelære hos Jens Villadsen Andersen – mellemnavnet tror jeg, han havde efter sin mor, som hed Mette. Jens overtog forretningen efter sin far, der hed Thue – det må have været i 1921 eller der omkring. Maskinhandlen var de fælles om.

Thue købte en hjørneejendom (nu Bredgade 28-30 red.) hvor han indrettede et lille værksted, hvor han reparerede maskiner, mest slåmaskiner. Han reparerede også cykler. Jeg har en anelse om, at Thues far hed David og startede forretningen.

Da jeg kom i lære, var vi tre om arbejdet. Mester, en svend og mig. Vi boede hos mester og fik også kosten.

I begyndelsen af min læretid var det meste af vores arbejde Heste og Vognbeslag, men efterhånden kom der flere ting med bl.a. Centralvarme, som vi blev ret gode til, ligesom Vandværker ude på gårdene blev almindelige. Jeg kan ikke lade være med at nævne Mejeriet, som gav meget arbejde ved at holde Vognparken i orden som fornyelse. Jeg tror, der var 14 Mælketure – det sled godt på både Hjulringe og Hestesko. Vognene skulle Mejeriet betale for, Hesteskoene skulle Mælkekuskene selv betale, hvad det tit kneb med. Vi havde et godt

forhold til Mejeriet, Bestyreren hed Hansen. F.eks. måtte vi hente varmt vand til at vaske os i om aftenen. Vi vaskede os i Smedjen, det kunne jo godt være lidt koldt om vinteren, da der jo ikke var nogen mulighed for opvarmning, så det var god med varmt vand. Vi brugte grøn sæbe og sand for at få olie og andet snavs af så nogenlunde vasket af. Vi kunne få et karbad på Mejeriet for 25 øre.

Arbejdstiden var fra kl. 7 Morgen til 6 Aften med 1 times middagspause, om lørdagen skulle jeg rydde op ca. 2 timer ekstra. Brugsforeningen lige over for lukkede kl. 9, så gik jeg derover for at hjælpe kommisserne med at vaske gulve, det fik jeg negerboller for.

Lønnen var jo ikke så stor. Jeg fik 50 kroner det første læreår. Svenden som hed Ingvar Schwabe fik 25 Kroner om ugen, men jeg havde et godt forhold til min Mester, så jeg fik ofte en Skilling, hvis jeg havde udmærket mig lidt. Jeg fik også lidt for at passe hans børn om aftenen, når Mester var i byen, så jeg klarede økonomien godt.

Men det var forretningen, der skulle fortælles om.

Mester havde jo Bil, en Ford T model, altså uden gearkasse, det kneb somme tider med at starte den i vintertiden. Vi skulle være 2 mand om det, den ene skulle trække i håndsvingen, den anden regulere tænding og benzin.

Der var vist kun 2 biler i Alslev dengang, den anden havde uddeleren, der hed Simon Smidt – det var en Renault han havde.

I min læretid begyndte Selvbinderne rigtig at få indpas i Alslev. Jens og Thue, som jo havde maskinhandlen sammen, solgte 5-6 stykker om året. De kom hjem i store kasser, leveret hos gårdmanden, hvor vi så skulle ud og samle dem. Det kunne godt volde lidt hovedbrud, da det var amerikanske maskiner, men efterhånden fik vi også det lært. Der blev også bygget mange stalde, som også gav en del arbejde til Smeden.

Ud over hvad jeg har nævnt, havde vi også mange andre gøremål. Især ind under jul, havde vi travlt med stegeplader og askeskuffer til komfurerne.

VI havde fri mellem Jul og Nytår.

Jernet vi brugte, fik vi det meste af hos Erichsen & Sønner i Varde. Til at begynde med blev det leveret med fragtvogn kørt af Peder Marius Pedersen og Jørgen Kjems boende i Alslev. Vogntæret fik vi fra en karetmager i Hjerting, som hed Jakobsen. Han havde en Broder også i Hjerting, som var bager og leverede brød til Alslev Brugsforening.

Nu holder jeg her, og håber det kan bruges til noget - det jeg har skrevet

***Hans Kristian Danielsen, Hemmet
nedskrevet omkring 1992***